

Om udvalgets overvejelser henvises i øvrigt til betænkningen, side 134 ff.

2.8.1.3. Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggendes overvejelser

På baggrund af de af Navnelovsudvalget anførte grunde er Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender enig med udvalget i, at der i en ny navnelov bør fastsættes regler om anvendelse af fremmed navneskik, i det omfang disse ikke giver anledning til nævneværdige problemer.

Der er herved lagt vægt på hensynet til de mange herboende, som ønsker at anvende en anden navneskik end den danske, og på de problemer, en nægtelse af imødekommelse af dette kan medføre. Herudover er der lagt vægt på, at ministeriet som udvalget ikke finder, at en adgang til at anvende andre navneskikke vil true den traditionelle danske navnebrug, som også naturligt vil udvikle sig i takt med tiden.

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender er enig med Navnelovsudvalget i, at reglerne bør gælde for alle, der er omfattet af den danske navnelov, og således ikke alene for bestemte grupper, og at reglerne af hensyn til kønsligestillingen bør udformes kønsneutral, uanset at den pågældende navneskik ikke tillader dette.

2.8.2. Adgang til at tage et patronymnavn

2.8.2.1. Gældende ret

Det er ikke muligt efter den gældende navnelov at navngive et barn med et patronymnavn. Muligheden for at navngive børn efter denne navneskik ophørte i princippet ved dåbsforordningen af 1828, hvor det blev bestemt, at børn skulle have farens fornavn efterfulgt af *-sen*, farens tilnavn eller det efternavn, som faren bar. Alle børn skulle have samme efternavn, og navnet, der blev valgt, var familiens fremtidige efternavn.

Mange islændinge og færingere, der bor i Danmark, ønsker, at deres børn kan få patronymnavne, dvs. fars eller mors fornavn efterfulgt af *-søn/-datter*, *-son/-dóttir* eller tilsvarende endelse, der viser slægtskabet.

Der er i 1988 fastsat regler i medfør af navnelovens § 18, stk. 2, om, at islandske statsborgere, der opholder sig midlertidigt i Danmark, og således fortsat har domicil i Island, kan navngive deres børn efter islandsk navneskik, jf. bekendtgørelse nr. 96 af 24. februar 1988 om anvendelse af islandske regler om personnavne.

Børn, der fødes i Danmark af personer med tilknytning til Færøerne, kan ikke få efternavn efter færøsk

navnelov, hvis forældrene har domicil i Danmark. Er forældrene kun midlertidigt bosat i Danmark, og agter de at flytte tilbage til Færøerne, kan barnet dog navngives på Færøerne efter færøske regler, og navnet vil efterfølgende kunne tilføres den danske ministerialbog.

Der er dog udviklet en administrativ praksis, hvor efter piger kan få tilladelse til at få fars eller mors fornavn med endelsen *-datter* som yderligere fornavn. Praksis er oprindelig udviklet efter ønske fra islandske statsborgere i Danmark, men også danskere har ønsket denne mulighed for at tillægge deres børn et patronymnavn. Tilladelse er dog betinget af, at barnet samtidig får et egentligt fornavn som 1. fornavn. I praksis kan dette som hovedregel kun lade sig gøre for piger. Navne med endelsen *-sen* eller *-søn* kan derimod i almindelighed kun tillægges efter reglerne om mellem- og efternavne. Dette vil dog sjældent være muligt, da de fleste *-sen*-navne er forbeholdte. Navnet vil derfor som hovedregel ligge for tæt på et forbeholdt efternavn.

2.8.2.2. Navnelovsudvalgets overvejelser

Navnelovsudvalget har ved sine overvejelser om indførsel af adgang til at tage et patronymnavn overvejet, om en sådan ordning bør udformes således, at den udover patronymnavne efter islandsk/færøsk navnetradition også tillader patronymnavne efter dansk navneskik.

Der har i den forbindelse i udvalget været enighed om, at der ikke bør indføres en adgang til at danne patronymnavne på *-sen*, idet denne endelse ikke længere i dansk sprogbrug kan antages at blive opfattet som et patronymnavn, men derimod må opfattes som kønsneutral.

Navnelovsudvalget har derimod fundet, at der bør være adgang til at tage et patronymnavn med endelsen *-søn* eller *-datter*.

Udvalget har herved lagt vægt på, at det grundlæggende princip for en ny navnelov bør være, at borgerne så vidt muligt selv bør have ret til at bestemme deres eget navn, at der er ønske om anvendelse af danske patronymner, og at den nuværende ordning nævnt under pkt. 2.8.2.1. er utilfredsstillende, da disse navne ikke fremstår som egentlige fornavne og kun gælder for piger.

Hertil kommer, at genindførelsen af patronymnavne på trods af forbuddet i dåbsforordningen af 1828 mod anvendelse af patronymnavne ikke kan antages at stride mod dansk navneskik, da patronymnavne tidligere har været et meget vigtigt element i dansk navneskik, navnlig på landet. Udvalget har endvidere fun-